

והכי פירושא, סבר אביי למימר מדלגביה גבוהה אמרי' חמתו מרובה מצלתו פסולה דהוי כמאן דליתה, הכי נמי (אמרינן) גבי נימוכה נימא דאם חמתה מרובה מצלתה כשירה, דהוי כמאן דליתה, ותהא גבוהה עשרה טפחים דהי' כשירה ¹²⁸.
הא דירת סרוח'. כיון דנימוכה היא, והוצין יורדין למטה אע"ג דלא חשיבי, פסולה ¹²⁹, דהנך הוצין דחקי ליה לעומד בה ¹³⁰ ולא [ניחיה] תשמשתייה.

כנגד דופן האמצעי. וסתם סוכה בג' דפנות ¹³¹,
ובנה בה איצטבא על פני כולה מדופן לדופן כזה,
יש באצטבא באורך וברוחב שבעה טפחים ומשהו ¹³²
דהכשר סוכה.

כשירה. כל הסוכה אפילו חוץ לאיצטבא ¹³³, דאמרינן לקמן ¹³⁴ (פסולה)
[פסל] היוצא מן הסוכה כשר, הואיל ויש במקום הכשר סוכה, והאי איצטבא כיון
דגבוהה ¹³⁵ היא להכשירה בצד דפנות עומדת, רואין כאלו הדפנות מן האצטבא
ולמעלה, וכאן ¹³⁶ * יש באצטבא באורך וברוחב הכשר סוכה, רואין אותה אצטבא
כאלו סוכה עשויה עליהם ונתמעטו הדפנות וכשירה.

מן הצד. ולא נתן אצטבא כנגד דופן האמצעי, אלא סמוך. לאחד [מ]דפני
הסוכה החיצונים אלא שלא נגעה האצטבא לשלשתן, כזה:
אם משפת אצטבא ולכותל אחד ד' אמות, פסולה, משום דדופן זה
גבוה הוא, ואין האצטבא עולה לו למעטו, שרחוק הוא ממנה.

פחות מד' כשירה. דאמרינן רואין כאלו נתעקם דופן זה

הרחוק פחות מד' אמות ובא עד האצטבא ¹³⁷.

בית שנפחת. כגון גג הבית שנפחת באמצע ¹³⁷, וסיכך על גבי הפחת, אם
יש מכותלי הבית לסיכוך כשר ארבע אמות פסולה, מפני שיש בה ד' אמות של
סכך פסול בנתיים. פחות מארבע אמות ¹³⁸ כשרה, דאמרינן הואיל ואין (בה) [בין]
סכך לכותלי הבית לכל רוח ד' אמות, חזינן להאי סכך פסול כמאן דליתא, ורואין
כאלו נתעקמו הדפנות מלמעלה עד הסכך הכשר ¹³⁹.

התם, גבי בית שפחת, הוה דופן עקומה, משום דחזיא לדופן, שדופן זה אינו
ראוי ועשוי כהלכתו, ומתחלה אינו ראוי, אלא תיקנן זה כדי לבטל הסכך פסול
שבנתיים ¹⁴⁰.

הכא. אע"ג דאמרינן דופן עקומה, אכתי לא אתקנא ולא חזיא לדופן, דגבוהה
אנסכתא ¹⁴¹, ואכתי בעיא תקון אהכי דלהוי רואין כאלו מתחילין הדפנות מן
האצטבא ולמעלה, וסלקא דעתך אמינא דהנך תרתי תקונין לא עבדינן בה, קמ"ל.

128 ערש"י. 129 כן כתב הר"ח (ועי' מאירי וריטב"א), אבל הרמב"ם הל' סוכה פ"ה ה"ב סובר
שכשרה בדיעבד. 130 עיין ריו"נ ומאירי. 131 עיין רש"י. 132 כן ברש"י, ועי'
מהרש"א, שביאר למה צריך למשהו. 133 כן שיטת רש"י לפנינו, ועיין ראשונים. אבל
בהשלמה זבססקי רי"ד חלקו בזה. 134 יט א. 135 אולי צ"ל: היא. 136 * אולי
צ"ל: וכיון שיש. 137 כן דעת רש"י בסברת דופן עקומה, כאן ד"ה פחות ולקמן יו א
במשנה, ובר"ן ביאר סברתו. 137 עיין רש"י. 138 כג"י כ"מ ורש"י. ועי' דק"ס.
139 עיין רש"י. 140 כנראה שיש כאן דילוג או שיבוש ויש צורך בתיקון. 141 אולי